

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 75.

V Praze dne 17. června 1952.

Cena Kčs 4.—

OBSAH:

(146.—152.) 146.—151. Vyhlášky státního úřadu plánovacího, kterými se vyhláší technické státní normy ČSN.
152. Vyhláška školství, věd a umění, kterou se pře-

sunuje sociálně právní ochrana mládeže na ministerstvo spravedlnosti.
Úřední sdělení. — Cenová opatření.

Usnesení předsednictva Ústředního výboru Komunistické strany Československa ze dne 9. června 1952 a vlády Československé republiky ze dne 10. června 1952 o zlepšení práce chemického průmyslu.

Předsednictvo Ústředního výboru Komunistické strany Československa provedlo rozbor situace v chemickém průmyslu a zjistilo:

Velký rozvoj socialistického hospodářství klade stále se stupňující požadavky na surovinovou základnu. Přírodní zdroje surovin, s nimiž se spokojovalo zaostávající hospodářství minulosti, nemohou tomuto růstu stačit. Proto je hlavním úkolem chemického průmyslu rozšiřování surovinové základny naší výroby. Přitom musí chemický průmysl všestranně přispívat k upevnění nezávislosti naší země na kapitalistické cizině a posilovat obranyschopnost vlasti. Zaváděním výroby nových chemikálií pak přispívá chemický průmysl značnou měrou ke zvýšení ekonomické a technické úrovně ostatních odvětví našeho hospodářství.

Chemický průmysl dosáhl v posledních letech určitých důležitých úspěchů ve zvyšování výroby některých chemikálií (některé farmaceutické chemikálie, některá dehtová barviva, hydroxid sodný), v zavedení výroby některých nových výrobků (kaprolaktamu, methanolu, některých léčiv) i v zavádění nové technologie (nepřetržitá výroba DDT, dibutylftalátu, butanolu a j.). Proti předválečnému stavu je jeho celková výroba dvojnásobná.

V roce 1951 splnil chemický průmysl plán hrubé výroby v průměru na 106,2 procenta, zůstalo však pozadu plnění výrobního plánu řady důležitých výrobků, jako jsou kyselina sírová, karbid vápnický, soda a umělá vlákna. Zvláště neuspokojivé bylo plnění plánu u některých nově zaváděných výrobků (na příklad polyvinylchlorid, cyklohexanon, močovina a síra).

Obnova Stalinových závodů pokračuje velmi pomalu. Výroba syntetických pohonných látek z uhlí v letech 1949 až 1951 se podstatně nezvýšila, přes to, že převážná část zařízení potřebného ke zdvojnásobení výroby je k dispozici. Rovněž tempo růstu výroby, zajišťující obranyschopnost státu, výroby umělých vláken, umělých hnojiv a umělých hmot je dosud nedostatečné.

Za těchto okolností nesplňuje chemický průmysl dostatečně potřeby národního hospodářství.

I. Hlavní závady v práci na závodech chemického průmyslu

Hlavní příčiny nedostatků chemické výroby jsou přímo ve vlastní práci chemického průmyslu.

V práci na závodech chemického průmyslu jsou tyto hlavní závady:

a) Nedostatky v technologii a organizaci výroby

Technologické procesy se vedou většinou z paměti bez písemných výrobních předpisů. V důsledku toho není možno zjistit, vede-li se výrobní proces správně, a nelze kontrolovat technologickou kázeň. Na pracovištích zpravidla nejsou vyvěšeny instrukce o obsluze zařízení a o vedení technologického procesu. Tato nízká úroveň technologické kázně je krajně nebezpečná pro chemický průmysl, kde se pracuje s vysokými tlaky a agresivními látkami.

Pro suroviny, poloprodukty a materiál nejsou stanoveny a schváleny technické podmínky, což vede k používání surovin špatné jakosti a má nepříznivý vliv na technologický proces. To platí zejména o celulóse pro umělá vlákna, o koksovém plynu pro výrobu čpavku, o hnědém uhlí pro syntetické pohonné látky. Ve Stalinových závodech činily v roce 1951 výrobní ztráty několik tisíc tun syntetických pohonných látek, protože doly dodávaly hnědé uhlí nevhodné jakosti.

Ačkoliv z celkových výrobních nákladů v chemickém průmyslu činí asi 66 procent náklady na suroviny a část surovin se dováží z ciziny, byly práce na stanovení spotřebních norem na nízké úrovni. Nebyla rozvinuta opatření, nutná k snížení spotřebních norem. To vede k nadměrné spotřebě surovin; na příklad závod v Neštémicích spotřeboval nadměrně za rok 1951 několik set tun sody ve výrobě louhu sodného.

Odstranění těchto nedostatků práce závodu bylo ztíženo systémem organizace výroby, při kterém ředitel a

Hlavní inženýr neřídili výrobu bezprostředně, nýbrž přes další meziklánek — vedoucí skupin. Při existenci skupin nebyly provozy základními organizačními jednotkami závodu, což vyvolávalo obezličku a vedlo k narušení zásady osobní odpovědnosti v konkrétním řízení výroby. Hlavní inženýr závodu dosud většinou nemá technický a dispečerský aparát, který by uskutečňoval zdokonalení technologie výroby a prováděl potřebnou kontrolu nad chodem výroby.

Kapacita se určovala jako střední aritmetický průměr výroby minulého roku, a nikoli na základě progresivních ukazatelů. V důsledku toho bylo plánovaného využití kapacity zpravidla dosahováno. Skutečné využití výrobního zařízení i u deficitních chemických výrobků je většinou velmi nízké.

Většina podniků chemického průmyslu vykazuje značné výkyvy v plnění denních a týdenních úkolů. Týdenní výroba syntetických pohonných látek z uhlí kolísala v r. 1951 asi od 72—128 procent průměrného týdenního plánu, denní výroba závodu v Neštémicích se pohybovala asi od 69 do 111 procent průměrného denního plánu.

To vede na jedné straně k nárázovému přetěžování chemických aparatur a ke zvyšování poruchovosti, a na druhé straně k nedostatečnému využívání jejich kapacity.

Pomalé odstraňování nedostatků v práci chemického průmyslu způsobovala i ta okolnost, že nebyl zaveden systém pravidelných technických zpráv o výrobě. Pokud závody mají údaje o kapacitách, spotřebě surovin, materiálu, energie a technicko-ekonomických ukazatelích, nikdo je většinou nevyhodnocuje a v důsledku toho se vždy neprovádí potřebná analýza stavu každé výroby.

Zavádění nové techniky a nových výroby v chemickém průmyslu je brzděno nedostatky v práci výzkumných ústavů a závodních laboratoří.

Závodní laboratoře neplní svůj základní úkol — v první řadě sloužit potřebám výroby příslušného závodu, a málo se starají o zlepšování technologie stávajících výrob. Výzkumní pracovníci závodních laboratoří považují mylně za své hlavní úkoly pouze vypracování nových technologických metod a syntesu nových výrobků. Hlavní inženýři závodu nevěnují pozornost práci závodních laboratoří.

Nebylo určeno zaměření výzkumných ústavů chemického průmyslu, které proto nezabezpečovaly technický rozvoj jednotlivých oborů.

Práce ústavů a závodních laboratoří nezabezpečovala řešení základních úkolů, které stojí před chemickým průmyslem. Na druhořadých problémech se pracovalo současně v několika výzkumných ústavech a v závodních laboratořích. Naproti tomu se neprovádí výzkum v základních chemických výrobach (kyselina sírová, čpavek, kyselina dusičná, umělá hnojiva, elektrolysa) ani v závodních laboratořích, ani ve výzkumných ústavech. Pracovníci výzkumných ústavů a závodních laboratoří jsou v nedostatečném spojení s výrobou a ve své práci neuplatňují výrobní zkušenosti. Výsledky práce výzkumu zavádějí se do výroby pomalu.

Na závodech je jen pomalu zvládána technologie nových výrob.

b) Neuspokojivý stav výrobního zařízení

Jedním z nejzávažnějších nedostatků v chemickém průmyslu je neuspokojivý stav výrobního zařízení. Význam včasného provádění preventivních oprav chemického zařízení byl bývalým generálním ředitelstvím a vedením chemických závodů podceňován.

Centralisovaná údržbářská služba, při níž všechen údržbářský personál byl podřízen hlavnímu mechanikovi,

nedovolovala sladit provádění oprav zařízení s chodem výroby a ztěžovala zavedení plánovaných preventivních oprav. Hlavní mechanik závodu a mistři-údržbáři, kteří při této organizaci nenesli přímou odpovědnost za plnění výrobních plánů provozu, nezabezpečovali takové operativní provádění oprav zařízení, jakého vyžaduje plnění a překračování výrobních plánů, a nepečovali dost intenzivně o to, aby výpady výroby v důsledku poruchovosti byly co nejnižší.

Dělníků-opravářů používalo se často pro výstavbu na úkor údržby výrobního zařízení. Na závodech chemického průmyslu byly zavedeny plánované preventivní opravy pouze pro 30 procent veškerého zařízení a plán oprav se plnil jen na 50 až 70 procent. V závodech nebyly vytvořeny základní podmínky pro zavedení systému plánovaných preventivních oprav: pasportisace zařízení a organizace kontroly oprav.

Zavedení plánovaných preventivních oprav je zvláště brzděno nedostatkem zásob náhradních dílců. Strojírenský průmysl špatně vyřizuje objednávky a nedodává včas zařízení a náhradní součásti pro chemický průmysl. Vedení chemických závodů rovněž nepodniklo žádné kroky k organizaci výroby náhradních součástek ve svých dílnách, jejichž strojový park je nedostatečně využit. Pro nedostatek náhradních součástí se termíny provedení oprav často prodávají nebo oddalují na pozdější dobu, což vede k dalšímu zhoršení stavu výrobního zařízení.

c) Nedostatečný boj proti poruchovosti

V jednom provozu kyseliny sírové bylo v roce 1951 165 poruch, které vedly ke snížení výroby o 3 200 tun, v závodě v Neštémicích došlo k 25 havariím, které způsobily úbytek výroby o několik tisíc tun sody. Za I. pololetí 1951 způsobily havarie v chemickém průmyslu výrobní ztráty v hodnotě asi 400 milionů Kčs.

Přes značnou poruchovost nevede se v závodech boj proti poruchám, nezjišťují se důsledně příčiny poruch, neprovádějí se opatření k zamezení poruch. Poruchy se považují na závodech za nutné zlo. Vedení závodu, stranické a odborové organizace nemobilisují dělníky a inženýrsko-technické pracovníky k výrobě bez poruch a nevychovávají je k nesmiřitelnému boji proti poruchám.

d) Nedostatky mechanisace a automatisace chemických výroby

Chemický průmysl vykazuje nedostatečnou technickou úroveň, zejména v oblasti mechanisace namáhavých prací a automatisace technologických procesů.

Neprovádí se úplná mechanisace ani t. zv. malá mechanisace těžkých výrobních úseků. Není pečováno o automatickou kontrolu, registraci a regulaci technologických procesů, ačkoli by právě ona měla být jedním z důležitých činitelů při zvyšování produktivity práce a při zajišťování rovnoměrné jakosti a hospodárnosti výroby.

e) Nedostatečná péče o zabezpečení chemického průmyslu kvalifikovanými pracovníky

Na chemických závodech je vážný nedostatek kvalifikovaných dělníků a inženýrsko-technických kadrů. Obzvláště málo inženýrů a techniků pracuje přímo ve výrobě. Často se projevující nesprávný postoj vůči technikům způsoboval, že jejich znalostí a zkušeností nebylo plně využíváno. Při rozmisťování absolventů vysokých škol pouze nepatrná část přichází do chemického průmyslu.

Sotva 30 procent vyšších chemických kadrů pracuje v chemickém průmyslu a téměř polovina pracovníků chemického

kého výzkumu nemá provozní praxi. Příprava technických kádru na vysokých školách technických a průmyslových školách je organizována neuspokojivě a neodpovídá potřebám průmyslu. Chemická fakulta Českého vysokého učení technického v Praze má pouze tak málo profesorů, že na jednoho profesora připadá asi 100 posluchačů.

Vedení závodů se málo starají o systematické zvyšování kvalifikace středně technických kádru, zejména mistrů. Kursů technického minima se zúčastňuje jen nepatrná část dělníků.

f) Nedostatký v péči o bezpečnost práce a zdraví pracujících

V chemickém průmyslu se nevěnuje dostatečná péče ochraně práce a bezpečnostní technice. Výrobní zdraví škodlivé a obzvláště škodlivé nejsou přísně oddělovány od ostatních chemických výroben. Technicko-inženýrští pracovníci a odboroví funkcionáři nevedou dělníky k uvědomělému dodržování předpisů na ochranu zdraví ve výrobě a k důslednému používání ochranných zařízení. Na celé řadě závodů nebyly dosud zavedeny pravidelné lékařské prohlídky dělníků a neprovádí se profylaktická lékařská péče. Opatření nutná pro zlepšení pracovních podmínek ve zdraví škodlivých provozech se uskutečňují pomalu.

Nyní je třeba, aby k nápravě směřující příkazy ministerstva chemického průmyslu byly do důsledku provedeny, aby se s nimi seznámili všichni pracovníci chemického průmyslu a aby svou vlastní iniciativou přispěli k jejich uskutečnění.

II. Nedostatký v odměňování práce a v péči o pracující

Vývoj mezd a platů v chemickém průmyslu je až dosud ve srovnání s růstem produktivity práce vcelku příznivý, neboť za rok 1951 stoupla produktivita o 17 procent a mzdy a platy jen o 10 procent. Na druhé straně měkké normy, nedostatečně odstupňované tarify ve ztížených a velmi ztížených provozech a v provozech vyžadujících zvláštní kvalifikace, nedostatečné hmotné zainteresování mistrů a inženýrsko-technických pracovníků na plnění plánu a na zhospodárnění výroby se stávají brzdou vzestupu výroby i produktivity práce, socialistického soutěžení a zavádění nových forem práce.

Výkonové normy jsou ze 40 procent stanovovány odhadem. Měřené normy jsou vědomě snižovány, aby výdělky dosáhly žádané úrovně. Úkolová mzda byla zavedena i tam, kde pro její zavedení nebyly vytvořeny podmínky. Ve výrobě jsou ve značné míře uplatňovány kolektivní výkonové normy, které ztrácejí na povzbudivosti a snižují osobní odpovědnost.

Dosavadní mzdový a platový systém nezainteresovává dostatečně dělníky, technicko-inženýrské pracovníky a ostatní pracovníky chemického průmyslu na plnění plánu výroby, na snižování výrobních nákladů, bezporuchovém chodu zařízení a dodržování technologické disciplíny.

Řídící orgány chemického průmyslu se dosud dostatečně nestarají o otázku norem a mezd. Mistři a technici necítí odpovědnost za špatný stav norem a podnikoví ředitelé podceňují význam výkonových norem pro řízení výroby a zvyšování produktivity práce.

III. Hlavní nedostatky ve výstavbě chemického průmyslu

Výstavba nových chemických závodů a výroben se značně opožděje proti plánu.

Jednou z příčin byla nedostatečná projekční přípravnost, roztržité investiční činnosti a nejasná organizace výstavby na závodech chemického průmyslu.

Ministerstvo chemického průmyslu již učinilo základní krok k nápravě vydáním příkazu ministra o výstavbě, ve kterém je podrobně stanoven postup při projektování, organizaci výstavby na závodech i způsob přejímání hotových investic. Také tady je třeba, aby toto opatření bylo do důsledku provedeno a aby se tak stalo východiskem pro zlepšení práce chemického průmyslu.

Provádění stavebních a nestavebních investic nebylo časově dostatečně sladěno. Stavební a montážní práce jsou dosud prováděny odděleně, poněvadž ministerstvo stavebního průmyslu nemá stavebně montážní organizace.

Jednou z hlavních příčin neuspokojivého stavu výstavby chemického průmyslu je však neplnění stanovených lhůt dodávek zařízení závodů těžkého strojírenství. Výroba chemického zařízení v těžkém strojírenství zůstává značně pozadu za potřebou výstavby zejména těžké chemie. Plánování výroby chemického zařízení a jeho bilancování není dosud na uspokojivé úrovni.

IV. Hlavní nedostatky plánu rozvoje chemického průmyslu

Za kapitalismu, kdy československý chemický průmysl mohl pouze živořit ve stínu zahraničních monopolů, výroba a výstavba se nemohly dít v souladu s potřebami národního hospodářství. Československý chemický průmysl se zaměřoval ve značné míře na výrobu finálních produktů a málo rozvíjel výrobu základních výchozích chemických látek.

Ani po znárodnění chemického průmyslu v roce 1945 se nepodařilo účinně sladit investiční zájmy jednotlivých podniků s celkovými potřebami národního hospodářství.

Hlavní směr a potřeby rozvoje chemického průmyslu nebyly v minulých letech vždy včas a správně rozpoznány. Výstavba nebyla soustředěna na hlavní články — těžkou chemii. Národní hospodářství potřebuje více základních látek, jako jsou pohonné látky, kaučuk, kyselina sírová, soda, karbid vápnický, fenol, polyvinylchlorid, rozpustidla, změkčovadla, plastické hmoty a řada základních farmaceutických chemikálií.

Má-li být do budoucna plně uplatněno správné zařazení rozvoje chemického průmyslu a má-li být při poměrně dlouhých cyklech výroby strojních zařízení zajištěna realizace nutné výstavby, je třeba, aby výhledové úkoly chemického průmyslu byly stanoveny na dostatečně dlouhé časové období.

Geologickému průzkumu minerálních surovin pro chemický průmysl není věnována náležitá péče.

Chemický průmysl nevěnoval až dosud dostatečnou pozornost využití některých látek, které mohou být surovinou základnou pro organickou chemii, zejména pro výrobu plastických hmot, jako jsou při výrobě odpadající uhlovodíkové plyny, jakož i plyny zemní.

*

Následkem těchto nedostatků nebyly využity všechny výrobní možnosti v rozhodujících odvětvích chemického průmyslu a v plánování dalšího rozvoje nebyla důsledně prozrazena linie plného rozvinutí výroby ve správném zaměření podle potřeb našeho hospodářství.

Vláda se proto na doporučení předsednictva ÚV KSČ usnesla:

I. Opatření ke zlepšení práce na závodech chemického průmyslu.

Upevnění technologické disciplíny a organizace výroby.

1. Schválit tyto zásady, stanovené ministerstvem chemického průmyslu pro upevnění technologické disciplíny,

zdokonalení technologických procesů, lepší využití výrobního zařízení a zvýšení jakosti výrobků, a uložit všem pracovníkům chemického průmyslu jejich přísné dodržování.

- a) Základní organizační jednotkou závodu je provoz jako technologicky uzavřený celek, který řídí jediný vedoucí, bezprostředně podřízený hlavnímu inženýru závodu.
- b) Vedoucí provozu všestranně odpovídají za činnost provozu a jsou hlavními činiteli výroby na závodech.
- c) Základem technologické disciplíny je dodržování schválených technologických reglementů a pracovních instrukcí. Je zakázáno je měnit bez předchozího souhlasu orgánu, který je schválil.
- d) Vypracování technologických reglementů, zlepšování technologie výroby, zavádění nových výrob, péče o hospodárné využívání surovin a materiálů, kontrola technologické disciplíny je úkolem technických odborů závodů.
- e) Pravidelné měsíční technické zprávy o výrobě, předkládané hlavním správám a technickému odboru ministerstva, jsou obrazem stavu výroby, dodržování technologické disciplíny a spotřebních norem.

2. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) do 30. června 1952 vypracovat a schválit technologické reglementy pro nejdůležitější výroby chemického průmyslu. Pro všechny ostatní výroby vypracovat a schválit technologické reglementy a instrukce během roku 1952. Při sestavování technologických reglementů používat výsledků práce novátorů;
- b) vypracovat a v souhlase se spotřebiteli schválit do 30. června 1953 technické podmínky pro výrobky dodávané ze závodů chemického průmyslu;
- c) schválit do 31. července 1952 spotřební normy pro deficitní suroviny a výrobky a do 30. června 1953 stanovit spotřební normy na ostatní suroviny;
- d) provést na základě výsledků pokrokových metod práce prověrku kapacit u vybraných výrob do 30. června 1952 a u ostatních výrob do 31. prosince 1952. Za tím účelem ustanovit ministerské a závodní komise;
- e) zajistit, aby vedoucí hlavních správ a ředitelé závodů organizovali systematickou kontrolu dodržování technologických reglementů.

3. Uložit zúčastněným ministerstvům vypracovat a a dohodnout během roku 1952 s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem) přejímací podmínky na suroviny a materiály, dodávané závodům chemického průmyslu, zejména:

- a) ministerstvu hutního průmyslu a rudných dolů (min. Bílkovi) do 30. června 1952 vypracovat prozatímní a do 31. prosince 1952 definitivní technické podmínky na pyrit a kamenouhelný dehet;
- b) ministerstvu paliv a energetiky (ministru Pokornému) vypracovat do 30. června 1952 definitivní technické podmínky na koksárenské plyny a na kamenouhelný dehet a hnědé uhlí;
- c) ministerstvu lehkého průmyslu (ministru Málkovi) vypracovat do 30. června 1952 technické podmínky na bavlněnou a do 31. října 1952 na viskosovou kordovou tkaninu;
- d) ministerstvu lesů a dřevařského průmyslu (ministru Smidovi) vypracovat prozatímní technické podmínky na všechny druhy viskosové celulosy do 31. čer-

vence 1952 a definitivní technické podmínky do 31. prosince 1952.

4. Aby byla zajištěna rovnoměrná práce všech provozů a vyrovnané plnění plánu, uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) organisovat ihned v provozech denní kontrolu plnění plánu a seznamovat jednotlivé dělníky s výsledky plnění plánu za uplynulou směnu nebo den;
- b) u nejdůležitějších výrob do 30. června 1952, u ostatních postupně zavést v závodech chemického průmyslu řízení výroby podle týdenních a denních grafikonů;
- c) vyzvat vedoucí provozů, mistry a techniků, aby ve spolupráci se stranickými a odborovými organizacemi na základě těchto rozborů plnění plánu organizovali socialistickou soutěž směn, čet a jednotlivců;
- d) operativně kontrolovat a zajišťovat denní plnění plánu na závodech a materiálně technicky zabezpečovat nepřetržitou práci během celého týdne;
- e) organisovat v plánovacím odboru ministerstva a v hlavních správách operativní kontrolu základních a podle potřeby vybíraných výrobků za uplynulý den;
- f) pro operativní pomoc ve výrobě a pro kontrolu správného chodu výroby zřídit dispečerská oddělení podřízená hlavním inženýrům závodů.

5. Aby se dále zdokonalovala technologie, zaváděly nové výrobní metody a výroby, uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) zaměřit práci výzkumných ústavů na hlavní úkoly, které stojí před chemickým průmyslem, na příklad na tyto základní vývojové úkoly:

1. Výroba syntetického kaučuku.
2. Zužitkování plynů z karbonisace a hydrogenace uhlí, jako základny organické synthesy.
3. Výroba syntetického fenolu.
4. Intensifikace výroby kyseliny sírové.
5. Výroba fosforečných hnojiv s úsporou kyseliny sírové.
6. Výroba vysoce účinných prostředků pro ochranu rostlinné a živočišné produkce.
7. Náhrada barevných kovů plastickými hmotami.
8. Zavedení výroby vysoce kvalitních dehtových barviv.
9. Zavedení výroby nových druhů důležitých léčiv.
10. Zavedení výroby speciálních laků.
11. Čištění odpadních vod chemického průmyslu, zvláště fenolových;

- b) nepřipustit škodlivou dvojkolejnost v práci výzkumných ústavů;
- c) činnost výzkumných ústavů rozšířit o zevšeobecnování pracovních metod novátorů, pečovat o zavádění nové techniky a o koordinaci prací závodních laboratoří příslušného oboru;
- d) svěřit pravidelné prověřování průběhu výzkumných prací vědeckým výzkumným radám za vedení vedoucích výzkumných ústavů a konečné výsledky výzkumných prací podrobovat oponentskému řízení;
- e) organisovat a postupně vybudovat na každém závodě závodní laboratoř technické kontroly, podřízenou podnikovému řediteli, ve které se bude provádět kontrola surovin a hotových výrobků, a centrální laboratoř, podřízenou hlavnímu inženýrovi, ve které se budou provádět výzkumné práce na zlepšení výrobních postupů,

pracovat na zavádění nových výrob na snižování spotřeby surovin a materiálů;

- f) aby bylo urychleno zavedení dokončených výzkumných prací do výroby, provést do 31. prosince 1952 prověrku stavu zařízení chemických závodů, zmenšení počtu poruch a zlepšení využití strojního zařízení, a uložit všem pracovníkům chemického průmyslu jejich přísné dodržování;
- g) ustavit během roku 1953 ústřední resortní chemický výzkumný ústav a zaměřit jej na řešení společných problémů v chemickém průmyslu, kterými se nemohou zabývat ostatní výzkumné ústavy (fyzikální chemie, průmyslová analytika, automatisace atd.).

Zlepšení stavu výrobního zařízení

6. Schválit tyto zásady organizace údržbářské služby a plánování oprav v závodech chemického průmyslu, stanovené ministerstvem chemického průmyslu pro zlepšení stavu zařízení chemických závodů, zmenšení počtu poruch a zlepšení využití strojního zařízení, a uložit všem pracovníkům chemického průmyslu jejich přísné dodržování:

- a) Ve všech závodech chemického průmyslu (kromě malých závodů) je ustavena ústřední údržbářská služba závodů, vedená hlavním mechanikem, který je podřízen hlavněmu inženýrovi, a údržbářská služba v provozech, vedená mechanikem provozů, kteří jsou podřízeni vedoucím provozů. Hlavní úkol údržbářské služby je organizování plánovaných preventivních oprav, které mají zabránit předčasnému opotřebování zařízení, udržet zařízení ve stavu schopném provozu a zamezit nečekaným výrobním zastávkám, způsobeným havariemi. Hlavní mechanik závodu metodicky řídí údržbářskou službu v provozech, kontroluje provádění plánovaných oprav, provádí složité střední a všechny generální opravy a organizuje výrobu náhradních dílců. Mechanik provozu plánuje všechny druhy oprav a provádí všechny běžné a jednoduché střední opravy.
- b) Plánované preventivní opravy zařízení se provádějí podle jednotného plánu oprav, který se skládá z ročního grafikonu plánu oprav zařízení, ze zpřesněného měsíčního grafikonu plánu oprav zařízení, z ročního grafikonu zárážek provozů výroben a zvláště důležitých agregátů, které sestavuje odbor hlavního mechanika závodů společně s mechanikem provozů, a z plánu výroby náhradních dílců a zařízení v strojních dílnách nebo strojárnách. Plán oprav schvaluje podle jejich významu a povahy hlavní inženýr, ředitel závodu nebo ministerstvo.
- c) Plánem stanovené doby oprav nutno přísně dodržovat, případné odsunutí opravy musí být písemně odůvodněno a schváleno nadřízenými orgány.
- d) S prováděním střední a generální opravy zařízení nebo stroje může se započítat pouze, jsou-li připraveny náhradní dílce, materiál a zajištěny pracovní síly.
- e) Přejímku zařízení provádějí po skončení běžné opravy vedoucí směny nebo mistři, po provedení středních oprav vedoucí provozu a zástupce odboru hlavního mechanika, po provedení generální opravy vyzkoušením zařízení závodní komise, které předsedá hlavní inženýr, v chodu naprázdno i zatíženě.

7. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) provést do 31. prosince 1952 pasportisaci všech zařízení, jejichž údržba podléhá systému plánovaných preventivních oprav, a zavést evidenci provedených oprav;

- b) sestavit časové normy chodu zařízení mezi opravami — a časové normy zárážek zařízení v opravě pro všechna zařízení do 30. listopadu 1952;

- c) vytvořit na závodech sklad náhradních dílců podle vypracovaného seznamu spotřeby náhradních dílců a norem zásob tak, aby do 31. prosince 1953 bylo dosaženo normovaného stavu skladu.

8. Aby byly zabezpečeny náhradní dílce pro provádění oprav zařízení, uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) vypracovat a schválit do 31. srpna 1952 plán výroby náhradních dílců pro rok 1953 s potřebným materiálovým zabezpečením ve velkých strojárnách chemických závodů;
- b) vypracovat a dohodnout s ministerstvem těžkého strojírenství (ministrem Klimentem), ministerstvem všeobecného strojírenství (ministrem Jonášem) a ministerstvem hutního průmyslu a rudných dolů (ministrem Bílkem) postupně do 30. září 1952 seznam náhradních dílců, které budou vyráběny v závodech ministerstva chemického průmyslu a v závodech ostatních ministerstev, a současně převést výrobu seriového zařízení, které se dosud vyrábí ve strojárnách ministerstva chemického průmyslu, do závodů těžkého strojírenství;
- c) využít kapacitu a pracovní síly ve strojárnách a v mechanických dílnách chemických závodů nejméně na dvě směny, především pro výrobu náhradních dílců, a jen volné kapacity těchto dílen použít pro výrobu zařízení, potřebného pro výstavbu.

9. Uložit všem zúčastněným ministerstvům, aby při sestavování státního národohospodářského plánu bylo zvláště dbáno na materiálové a surovinové zajištění údržby závodů chemického průmyslu.

Boj s poruchovostí

10. Schválit tyto zásady, stanovené ministerstvem chemického průmyslu (ministrem ing. Šimůnkem) pro zajištění bezporuchového chodu závodu, pro zabránění poruchám a havariím, jejich vyjasnění a pro usnadnění odhalování záškodnické činnosti třídního nepřítele, a uložit všem pracovníkům v chemickém průmyslu jejich dodržování:

- a) V závodech a v hlavních správách ministerstva je vedena evidence všech poruch a havarií.
- b) Malé havarie a poruchy vyšetřuje přímo vedení provozů. Všechny větší havarie a poruchy jsou vyšetřovány zvláštní komisí, vedenou hlavním inženýrem. Závažné havarie a poruchy přešetřuje zvláštní komise, kterou ustanovuje ministr anebo z jeho pověření příslušný výrobní náměstek. Komise zjistí příčiny a vinníky poruchy či havarie a o svém šetření vypracuje protokol a navrhne opatření, zamezující opakování havarií.

11. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) vést soustavný neúprosný boj s havariemi a poruchami ve výrobě, a proto přísně dbát o dodržování vypracovaného a zavedeného postupu o kontrole a rozboru všech poruch a havarií;
- b) organizovat ihned na závodech ve spolupráci s odborovými organizacemi instruktáž dělníků a soustavně prověřovat jejich znalost předpisů o obsluze zařízení;
- c) uložit všem ředitelům závodů a všem vedoucím pracovníkům chemického průmyslu, aby vychovávali dělníky a inženýrsko-technické pracovníky k nesmířitelnému poměru k havariím, poskytovali potřebnou po-

moc k vytvoření podmínek bezporuchového chodu a ve spolupráci s odborovými organizacemi pomáhali dělníkům při rozvíjení soutěže za lepší obsluhu zařízení a za jejich udržení v provozuschopném stavu a čistotě podle vzoru komsomolky Niny Nazarovové.

Mechanisace a automatisace chemických výrob.

12. Aby byla zvýšena úroveň mechanisace a zavádění automatisace technologických procesů v chemických provozech, aby byla zdokonalována kontrola a měření a tak ulehčena práce a upevňována technologická disciplína, uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) do 30. června 1952 vypracovat návrh plánu mechanisace těžkých a namáhavých prací na rok 1953. Přitom se zaměřit především na provedení malé mechanisace a postupně přecházet k úplné mechanisaci všech výrobních úseků;
- b) během 2—3 let uskutečnit automatizaci jednotlivých technologických procesů v provozech syntetických paliv, čpavku, minerálních hnojiv, kyseliny dusičné, kaprolaktamu, kyseliny sírové, pneumatik a j.;
- c) zajistit plné využití a řádný chod všech dosavadních kontrolních a měřicích přístrojů;
- d) stanovit do 30. června 1952 závazné minimum přístrojů u nejdůležitějších agregátů (vysokotlaká zařízení, kontaktní aparáty atd.) a do 30. června 1953 vybavit je kontrolními a měřicími přístroji;
- e) vybudovat v důležitých závodech dílny pro výrobu speciálních kontrolních a měřicích přístrojů;
- f) vybudovat do 31. prosince 1952 oddělení pro automatizaci ve velkých závodech.

13. Zmocnit ministerstvo chemického průmyslu (ministra ing. Šimůnka) povolovat v jednotlivých případech ředitelům národních podniků, aby mohli náklady na uskutečnění automatizace a t. zv. malé mechanisace výroby uhrazovat z provozních prostředků s podmínkou, že uhradí tyto náklady nejpozději během jednoho roku z úspor dosažených provedenou mechanisací a automatizací.

14. Uložit ministerstvu financí (ministru Kabešovi) vydat pokyny pro postup při uvolňování, evidenci a kontrole peněžních prostředků, používaných podle bodu 13.

15. Uložit ministerstvu školství, věd a umění (ministru prof. dr. Nejedlému) v dohodě s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem):

- a) zahájit počátkem školního roku 1952/53 dálkové školení chemiků-technologů v oboru automatizace;
- b) zřídit do začátku školního roku 1952/53 ve spolupráci s ostatními zúčastněnými ministerstvy speciální katedru pro automatizaci a měřicí přístroje u příslušných vysokých škol technických s ohledem na potřebu chemického průmyslu.

16. Uložit ministerstvu všeobecného strojírenství (ministru Jonášovi) ve spolupráci s ministerstvem těžkého strojírenství (ministrem Klimentem) a ministerstvem chemického průmyslu (ministrem ing. Šimůnkem) předložit do 31. srpna 1952 vládě zprávu o opatřeních, zajišťujících výrobu strojů a přístrojů potřebných v letech 1953 až 1955 k provedení mechanisace a automatisace, jakož i zlepšení techniky kontroly a měření v chemickém průmyslu.

Zabezpečení chemického průmyslu kvalifikovanými pracovníky

Aby byly dosavadní chemické závody a závody, které budou uvedeny do provozu, zabezpečeny kvalifikovanými pracovníky:

17. Uložit státnímu úřadu plánovacímu (ministru ing. Půckovi) ve spolupráci s ministerstvem chemického průmyslu (ministrem ing. Šimůnkem) podat vládě návrh opatření na zvýšení počtu vyšších chemických kádrů v chemickém průmyslu.

18. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi) ve spolupráci s ministerstvem školství, věd a umění (ministrem prof. dr. Nejedlým) předložit do 31. července 1952 vládě prozatímní plán potřeby inženýrsko-technických pracovníků chemických pro léta 1953 až 1960 a současně předložit plán jejího zajištění.

19. Uložit ministerstvu školství, věd a umění (ministru prof. dr. Nejedlému) ve spolupráci s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem):

- a) zřídit začátkem školního roku 1952/53 samostatnou vysokou školu chemicko-technologického inženýrství se samostatnými fakultami podle potřeb rozvoje chemického průmyslu, a to reorganisační a rozšířením dosavadní chemické fakulty Českého vysokého učení technického v Praze podle vzoru Moskevského chemicko-technologického institutu Mendělejeva;
- b) zřídit mimořádný dvouroční inženýrský kurs při Vysoké škole chemicko-technologického inženýrství v Praze. Vyučování na tomto kurse zahájit 1. října 1952. Ministerstvo chemického průmyslu (ministr ing. Šimůnek) provede do 30. června 1952 pro tyto kursy nábor techniků se středním technickým vzděláním, kteří pracují nejméně dva roky v chemické výrobě;
- c) zřídit počínaje školním rokem 1952/53 ve dvou průmyslových školách oddělení pro výchovu mechaniků chemického průmyslu.

20. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (ministru ing. Šimůnkovi):

- a) organizovat v roce 1952 pro mistry na důležitých závodech půlroční kursy tak, aby jejich účastníci nepřerušili zaměstnání;
- b) organizovat na závodech školení dělníků v technickém minimu, aby mohli odpovědně zastávat místa kvalifikovaných dělníků; v nejdůležitějších oborech zařídit absolvování školení včetně závěrečných zkoušek do konce roku 1952 a za tím účelem vypracovat plán a osnovy školení pro tyto obory do 30. června 1952; v roce 1953 zahrnout do kursu technického minima všechny dělníky;
- c) revidovat nynější rozmištění inženýrsko-technických pracovníků ve výzkumných ústavech, ústředních laboratořích a ve výrobě v působnosti ministerstva chemického průmyslu, aby jejich počet ve výrobě se zvýšil a převod byl ukončen do 30. září 1952.

Zvýšení bezpečnosti práce

21. Schválit tyto zásady, stanovené ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem) pro udržování a stále zlepšování hygienických poměrů a bezpečnosti práce v chemických provozech:

- a) za bezpečnost práce a zlepšování hygienických poměrů v celozávodním měřítku je odpovědný ředitel závodu a hlavní inženýr, v provozech vedoucí provozů, ve směně vedoucí směny a mistr;
- b) v závodech s více než 500 zaměstnanci pomáhá hlavnímu inženýrovi při kontrole bezpečnostních opatření a při odstraňování zjištěných nedostatků bezpečnostní technik.

22. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi):

- a) do 30. června 1952 vypracovat plán technicko-organizačních opatření ke zlepšení zdravotních podmínek zaměstnanců chemických závodů k provedení v roce 1952 a 1953;
- b) nejpozději do 30. června 1952 vypracovat a zveřejnit ve všech provozech, kde je pracovní ztížené prostředí, bezpečnostní předpisy pro pracovníky;
- c) zajistit, aby všichni nově přijatí dělníci, byli instruováni o pravidlech bezpečnosti práce v chemických závodech;
- d) zařadit do programu technického minima předpisy a pravidla bezpečnosti práce a ochrany zdraví.

23. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi) ve spolupráci s ministerstvem zdravotnictví (min. dr. Plojharem) pečovat o soustavné zlepšování a zabezpečování hygienických podmínek na pracovištích chemického průmyslu.

24. Uložit ministerstvu zdravotnictví (min. dr. Plojharovi) ve spolupráci s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem) účelným rozmístěním plánovaných zdrojů:

- a) do 31. prosince 1952 dobudovat síť zdravotních zařízení v chemických závodech, zejména vybavení těchto zařízení zdravotnickým inventářem a zdravotnickými kádry;
- b) dále zvýšit úroveň léčebné preventivní péče o pracující v chemických závodech, zejména zajištěním pravidelného provádění preventivních (vstupních) a periodických lékařských prohlídek pracujících, především v pracovní ztíženém prostředí a zavedení lékařských prohlídek v menších závodech, kde dosud nebyly prováděny.

II. Organizace mezd a platů a zlepšení životních podmínek pracujících

K zajištění růstu produktivity práce a za účelem odstranění nedostatků v organizaci mezd a platů.

25. Uložit státní mzdové komisi projednat návrh ministerstva chemického průmyslu na mzdovou a platovou úpravu v závodech chemického průmyslu.

26. Aby bylo zlepšeno technické normování práce, uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi):

- a) ustanovit, že za normování práce v celozávodním měřítku je odpovědný ředitel závodu, ve výrobě vedoucí provozů, výroben a místří;
- b) vyškolit do konce roku 1952 v dlouhodobých kurzech 150 nových normovačů práce a ve speciálních kurzech 70 normovačů práce;
- c) dobudovat do 31. prosince 1952 ve všech národních podnicích organizační i personálně oddělení práce a mezd.

27. Aby byly zlepšeny životní podmínky dělníků v chemických závodech, odstraněna fluktuace a absence a zajištěny kádry stálých pracovníků:

- a) uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi) předložit do 30. června 1952 vládě návrh na bytovou výstavbu v chemickém průmyslu v letech 1953—1955;

- b) ministerstvu dopravy (min. Pospíšilovi) zajistit ve spolupráci s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem) dopravu pracujících důležitých chemických závodů;

- c) ministerstvu vnitřního obchodu (min. Krajčírovi) zajistit v dohodě s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem) v rámci plánovaných fondů vhodnými organizačními opatřeními nejdéle do 30. června 1952 zlepšení zásobování závodních kuchyní v chemickém průmyslu, a to zejména zeleninou, ovocem, rybami, masem a tvarochem.

III. Opatření k zajištění výstavby v chemickém průmyslu

Zajištění projekční připravenosti

28. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi) dobudovat do 30. září 1952 národní podnik Chemoprojekt jako ústřední organizaci pro kompletní projektování výstavby chemických závodů, provozů i výroben.

29. Uložit vládní dislokační komisi, aby zajistila vhodné umístění národního podniku Chemoprojekt.

30. Uložit ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi) rozšířit kapacitu útvarů, specializovaných pro projektování vzduchotechnických a transportních zařízení a zajistit včasné dodávky potřebných projektů pro výstavbu chemických závodů.

31. Uložit ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi) a ministerstvu všeobecného strojírenství (min. Jonášovi) vydat postupně do 31. prosince 1952 katalogy vyráběného zařízení pro chemický průmysl s uvedením základních údajů, zejména vah, velikostí základů, připojovacích rozměrů, potřeby kovů a cen.

Organizace a řízení výstavby v chemickém průmyslu

32. Schválit tyto zásady pro postup při výstavbě a rozšiřování chemických závodů:

- a) Při větším rozšiřování dosavadních závodů, které nelze zvládnout běžným aparátem podniku, se zřizuje samostatný odbor výstavby, podléhající přímo podnikovému řediteli. Jeho vedoucí odpovídá za včasné a kvalitní zajištění projektu, za kontrolu postupu stavebně montážních prací a za obstarávání objednávek a dodávek výrobního zařízení. V oboru výstavby je také organizována vlastní montážní nebo stavebně montážní služba, je-li jí pro provádění výstavby třeba. Montážní nebo stavebně montážní práce nesmějí být prováděny na úkor údržby.

Hlavní inženýr závodu odpovídá za přípravu dělníků a inženýrsko-technických kádru pro nově budované provozy nebo výroby.

Před ukončením výstavby nového provozu nebo výroby je jmenován jejich vedoucí, jehož úkolem je dozorovat již na provádění stavebně montážních prací, zejména v období dokončování montáže.

- b) Výstavbu nových chemických závodů, velké rekonstrukce a rozvojové nadlimitní investice ve stávajících závodech provádí včetně stavebních, montážních, a stavebně montážních prací ministerstvo stavebního průmyslu speciálními stavebně montážními podniky, které k montáži základního zařízení přibírají specialisty ze závodů, které zařízení dodávají. Odpovědnost za včasné a kvalitní splnění stanoveného plánu stavebních a montážních prací v souhlase s projektem nese vedoucí, kte-

rého jmenuje ministerstvo stavebního průmyslu, jakmile je rozhodnuto o zahájení výstavby.

Pro nové závody jmenuje ministerstvo chemického průmyslu ihned při rozhodnutí o výstavbě závodu ředitele, který je odpovědný za správné hospodaření finančními prostředky v rámci povoleného investičního plánu, zajišťuje včasné a kvalitní vypracování projektu a projektanta, kontroluje postup a kvalitu stavební montážní práce, obstarává objednávky a dodávky výrobního zařízení pro závod a zajišťuje přípravu dělníků a inženýrsko-technických kádřů.

33. Uložit ministerstvu stavebního průmyslu (min. ing. dr. Šlechtovi) přebudovat postupně všechny dosavadní stavební závody, určené pro výstavbu chemického sektoru, na stavební montážní podniky a doplnit je potřebnými kádři tak, aby od 1. ledna 1953 mohly přebírat stavební montážní práce.

Přejímání nových zařízení a závodů

34. Schválit tyto zásady pro přejímání nových závodů, provozů a zařízení v chemickém průmyslu:

- Během výstavby prověřuje kvalitu zařízení, staveb a montáží zvláštní komise, jmenovaná podnikovým ředitelem.
- Dokončené výstavby výrobních zařízení celých provozů nebo závodů prověřuje komplexně zvláštní komise, jmenovaná podle rozsahu investice ředitelem hlavní správy, ministrem nebo vládou. Podnikový ředitel požádá dva měsíce před plánovanou přejímkou o určení komise. Komise prověřuje výrobní zařízení za provozu a potvrzuje přejímací protokol jen tehdy, pracuje-li výrobní zařízení bez závad a jsou-li všechny práce provedeny v souladu s projektem.
- Po potvrzení přejímacího protokolu končí odpovědnost vedoucího výstavby a přechází na podnikového ředitele, resp. na hlavního inženýra národního podniku.

Zajištění výstavby nejdůležitějších chemických závodů a provozů

35. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi), ministerstvu stavebního průmyslu (min. ing. dr. Šlechtovi), ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi), ministerstvu všeobecného strojírenství (min. Jonášovi), ministerstvu hutního průmyslu a rudných dolů (min. Bílkovi) a ministerstvu zahraničního obchodu (min. dr. Gregorovi) zajistit u 47 vybraných rozestavěných investičních celků dokončení a přípravu do provozu v pevných lhůtách uvedených ve zvláštním seznamu.

36. Uložit ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi), ministerstvu všeobecného strojírenství (min. Jonášovi), ministerstvu hutního průmyslu a rudných dolů (min. Bílkovi) a ministerstvu zahraničního obchodu (min. dr. Gregorovi) zajistit materiál a kompletaci veškerého zařízení a jednotky uvedené v seznamu k bodu č. 35 tak, aby byly zajištěny stanovené termíny uvedení do provozu.

37. Uložit ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi) neprodlele uzavřít přímé hospodářské smlouvy na dodávky vybraných investičních statků pro stavby podle seznamu k bodu č. 35.

38. Pověřit zvláště jmenovanou komisi

- operativně zajišťovat investice uvedené v seznamu k bodu č. 35 ke stanoveném lhůtám, především dbát o to, aby byly zařazeny do státního národohospodář-

ského plánu a do prováděcích plánů jednotlivých závodů, aby byly pro každou jednotlivou investici vypracovány harmonogramy od výroby hutní až do uvedení do provozu a kontrolovat jejich plnění;

- podávat měsíčně úřadu předsednictva vlády (náměstkovi předsedy vlády dr. Dolanskému) a v opise státnímu úřadu plánovacímu (min. ing. Púčikovi) zprávu o postupu provádění těchto investic a o jejich zajištění, jakož i návrhy potřebných opatření; první zprávu podat 1. července 1952.

39. Uložit ministerstvu hutního průmyslu a rudných dolů (min. Bílkovi) osvojit si technologii výroby nových materiálů pro výrobu chemických aparatur.

40. Uložit ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi) ministerstvu všeobecného strojírenství (min. Jonášovi), ministerstvu hutního průmyslu a rudných dolů (min. Bílkovi) dodávat základní chemická zařízení (kompresory, zrací bubny, karbidové pece, destilační kolony, autoklávy, čerpadla) u nových objednávek počínaje r. 1952 kompletně s veškerým mechanickým i elektrickým příslušenstvím a měřicími přístroji.

IV. Opatření k zajištění rozvoje chemického průmyslu.

Aby byly rostoucí potřeby národního hospodářství zabezpečeny výrobky chemického průmyslu, upevněna hospodářská nezávislost země a účelně a plně využito tuzemských surovinových zdrojů:

41. Uložit státnímu úřadu plánovacímu (min. ing. Púčikovi) při sestavování návrhu perspektivního plánu pamatovat na nutný předstih rozvoje těžkých anorganických i organických produktů před rozvojem ostatní chemické výroby.

42. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi) předložit vládě postupně do 31. října 1952 projektové úkoly na vybudování důležitých výrob a závodů.

43. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi)

- zvýšit podstatně výrobu granulovaného superfosfátu;
- dohodnout s ministerstvem lehkého průmyslu (min. Málkem) do 31. července 1952 sortiment a množství barviv na období 1953—1955.

44. Uložit ministerstvu lehkého průmyslu (min. Málkovi) rozšiřovat použití barviv domácí výroby a podávat o tom čtvrtletně zprávu státnímu úřadu plánovacímu po prvé k 30. září 1952.

45. Uložit ministerstvu těžkého strojírenství (min. Klimentovi)

- postupně specializovat na výrobu chemických zařízení, další závody;
- upravit výrobní programy svých závodů a zajistit jejich kooperaci tak, aby jednotlivé národní podniky mohly dodávat kompletní zařízení chemických továren.

46. Uložit ministerstvu chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkovi)

a) na základě údajů ministerstva paliv a energetiky vypracovat a do 31. prosince 1952 předložit vládě návrh na využití zemních plynů jako suroviny pro chemickou výrobu;

b) provést poleprovozní i provozní pokusy s přímým zpracováním chudých tuzemských pyritů při výrobě kyseliny sírové a o výsledku podat vládě zprávu spolu s návrhy příslušných opatření do 31. října 1952.

47. Uložit ministerstvu hutního průmyslu a rudných dŕů (min. Bílkovi)

a) provést široký průzkum doprovodných výskytů pyritů; a průmyslových zásob pyritu, pyrrhotinů, barytu, fluoritu, blejn, ilmenitu a monazitů;

b) urychlit výzkum a poleprovozní zkoušky s výrobou síry z koksových plynů a vybudovat postupně výrobu síry ve všech větších hutních koksovnách.

48. Uložit ministerstvu paliv a energetiky (min. Pokornému)

a) provést široký průzkum doprovodných výskytů pyritů;

b) učinit ve výrobě koksu taková opatření, aby nejpозději počínaje rokem 1953 mohl být dodáván jakostní hráškový koks pro karbidky;

c) zařídit získávání síry z koksových plynů v baňských koksovnách.

49. Uložit ministerstvu potravinářského průmyslu (min. ing. Jankovcové) ve spolupráci s ministerstvem chemického průmyslu (min. ing. Šimůnkem) zorganizovat sběr živočišných orgánů na jatkách tak, v roce 1953 mohl být ve vyhovující jakosti farmaceutickému průmyslu dodán pokud možno všechny hovězí, telecí a vepřový pankreas, pokud možno všechny hovězí a vepřové hypofyzy, jakož i další živočišné orgány podle potřeb farmaceutické výroby.

50. Uložit ministerstvu zemědělství (min. Nepomuckému) zajistit pěstování a ministerstvu zdravotnictví (min. dr. Plojharovi) zajistit sběr léčivých rostlin pro farmaceutický průmysl.

51. Uložit ministerstvu zemědělství (min. Nepomuckému) zajistit výrobu a ministerstvu výkupu (min. Krosnářovi) zajistit sběr a dodávku makovic prázdných bez stonku pro farmaceutický průmysl.

146.

VYHLÁŠKA státního úřadu plánovacího

ze dne 5. června 1952,

kterou se vyhláší technická státní norma ČSN 22 0822.

Státní úřad plánovací vyhláší podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Norma ČSN 22 0822 „Břitové destičky na vypouklé zaoblovací nože uběrací“ je od 1. července 1952 technickou státní normou.

§ 2.

Norma jedná o tvaru a rozměrech břitových destiček používaných na vypouklé zaoblovací nože uběrací.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

147.

VYHLÁŠKA státního úřadu plánovacího

ze dne 5. června 1952,

kterou se vyhláší technické státní normy ČSN 02 2190, 02 2191 a 02 2195.

Státní úřad plánovací vyhláší podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Technickými státními normami jsou od 1. července 1952 normy:

ČSN 02 2190 „Rýhované hřeby s půlkulatou hlavou“,

ČSN 02 2191 „Rýhované hřeby zápustné“,

ČSN 02 2195 „Šroubové hřeby“.

§ 2.

Normy stanoví zejména rozměry a váhy jednotlivých druhů hřebů a jedná o označování povrchu a způsobu užití těchto hřebů.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

148.

**VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího**

ze dne 5. června 1952,

kterou se vyhlašuje technická státní norma ČSN 38 0110.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Norma ČSN 38 0110 „Provozní a plánovací názvosloví pro energetické výroby“ je od 1. července 1952 technickou státní normou; tato norma jest směrná.

§ 2.

Norma pojednává v názvosloví o základních pojmech používaných v energetických výrobních pro účely provozní a plánovací.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

149.

**VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího**

ze dne 28. května 1952,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro protahovací nástroje.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Technickými státními normami jsou od 1. srpna 1952 normy:

ČSN 22 1801 „Protahovák (protahovací trny). Všeobecná část“,

ČSN 22 1802 „Stopky protahováků na drážky pro pera“,

ČSN 22 1810 „Protahovák na drážky pro pera“,

ČSN 22 1890 „Podložky k protahovákům na drážky pro pera“

Tyto normy jsou směrné.

§ 2.

Norma ČSN 22 1801 jedná o názvosloví a rozřídění protahováků, obsahuje směrnice pro jejich konstrukci a výrobu,

stanoví technické požadavky a jedná o přejímání, dodávání a způsobu balení.

Norma ČSN 22 1810 stanoví tvar a rozměry protahováků na drážky pro pera, normy ČSN 22 1802 a 22 1890 pak stanoví tvary a rozměry jejich stopek a příslušných podložek k protahovákům.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

150.

**VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího**

ze dne 28. května 1952,

kterou se vyhlašuje technická státní norma ČSN 65 0190.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Norma ČSN 65 0190 „Označování čistoty chemikálií“ je od 1. července 1952 technickou státní normou.

§ 2.

Norma platí pro označování čistoty chemikálií všeho druhu, kromě chemikálií sloužících výslovně zvláštním účelům, a obsahuje údaje o označování čistoty chemikálií čistých a chemikálií technických.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

151.

**VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího**

ze dne 22. května 1952,

kterou se vyhlašuje technická státní norma ČSN 37 0740.

Státní úřad plánovací vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Norma ČSN 37 0740 „Krabicové rozvodky“ je od 1. července 1952 technickou státní normou.

§ 2.

Norma platí pro krabicové rozvodky s pevně uloženými svorkami pro jmenovité napětí do 750 V a jmenovitý průřez do 25 mm².

Kromě názvosloví jedná norma o značkování krabicových rozvodek, stanoví technické požadavky pro rozvodky a obsahuje předpisy o způsobu zkoušek a jejich provádění.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

152.

VYHLÁŠKA **ministra školství, věd a umění**

ze dne 11. června 1952,

kterou se přesunuje sociálně právní ochrana mládeže na ministerstvo spravedlnosti.

Ministr školství, věd a umění vyhlašuje v dohodě s ministry spravedlnosti a vnitra podle § 4 vládního nařízení č. 74/1951 Sb., kterým se zřizují nová ministerstva:

§ 1.

Působnost ve věcech hromadného poručenství, pěstounské péče a ostatní sociálně právní ochrany mládeže se pře-

sunuje z ministerstva školství, věd a umění na ministerstvo spravedlnosti.

§ 2.

Touto vyhláškou se mění ustanovení § 4 č. 5 vyhlášky ministra pracovních sil č. 316/1951 Ú. l. I, kterou se pře-sunují některé úkoly z oboru působnosti bývalého ministerstva práce a sociální péče na jiná ministerstva.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1952.

Ministr:

Dr. Nejedlý v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva vnitra.

Povolání náhradníků na uprázdněné poslanecké mandáty.

Podle přípisu kanceláře Národního shromáždění ze dne 29. dubna 1952, č. j. 256/1, resignoval Karel Tula na poslanecký mandát Národního shromáždění.

Na tento uprázdněný poslanecký mandát byl povolán náhradník Richard Podaný, Moravské Málkovice č. 132.

*

Podle přípisu kanceláře Národního shromáždění ze dne 7. května 1952, č. j. 267/1-52-S, resignoval Vladimír Podborský na poslanecký mandát Národního shromáždění.

Na tento uprázdněný poslanecký mandát byl povolán náhradník Pavel Hron, Helenín č. 46, okr. Jihlava.

*

Podle přípisu kanceláře Národního shromáždění ze dne 27. května 1952, č. j. 260/1, resignoval Josef Jann na poslanecký mandát Národního shromáždění.

Na tento uprázdněný poslanecký mandát byla povolána náhradnice Marie Křížová, Vráto, Masarykova tř. 168.

CENOVÁ OPATŘENÍ

Maloobchodní cena elektrické pračky PB 12 a odstředivky OB 12.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 20. května 1952, č. j. 5282-5/167-1952, podle vládního usnesení z 18. března 1952 o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen toto:

Maloobchodní cena pračky PB 12 dodávané Velkoobchodu potřebami pro domácnost Sdruženým komunálním podnikem ONV Frýdlant v Čechách, se stanoví na Kčs 40.570,— s pozinkovaným bubnem, a na Kčs 42.630,— s měděným bubnem.

Maloobchodní cena odstředivky OB 12 dodávané Velkoobchodu potřebami pro domácnost Sdruženým komunálním podnikem ONV Frýdlant v Čechách, se stanoví na Kčs

Z ministerstva hutního průmyslu a rudných dolů.

Sběr železného šrotu splněn v měsíci květnu na 98.6%.

Příznivá situace v dodávkách železného šrotu, zejména v průmyslovém sběru, potrvála i v měsíci květnu. Plán sběru železného šrotu v úseku průmyslového sběru byl splněn na 104.9%. V měsíci květnu splnilo přes 100% svůj úkol 7 odvětví, nejúspěšněji si stále vede, vzhledem k výši svého úkolu, ministerstvo dopravy, které plní od počátku roku svůj úkol na 150.9%. Dobré plnění vykazuje také průmysl potravinářský, zejména v českých krajích.

Zlepšení nastalo také v lidovém sběru železného šrotu v českých krajích. Plán lidového sběru v českých krajích byl v květnu po prvé od počátku roku splněn přes 100%, od počátku roku je však v celostátním měřítku lidový sběr splněn pouze na 58.5%.

Z. Publikálního ústavu.

Oznamujeme všem zájemcům, že barevná příloha dopravních značek k vyhlášce ministerstva nár. bezpečnosti č. 327/1951 Ú. l. I, částka 111, je v tisku. Bude rozesílána začátkem července 1952. Proto nereklamujte.

10.175,— s pozinkovaným bubnem, a na Kčs 13.425,— s měděným bubnem.

Výměr nabývá platnosti dnem vydání.

597

Maloobchodní cena cukrářských piškotů.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 30. května 1952 č. j. 58471-5/180-1952 podle vládního usnesení ze dne 18. března 1952 o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen maloobchodní cenu cukrářských vaječných piškotů částkou Kčs 200.— za 1 kg.

Maloobchodní rabat u cukrářských vaječných piškotů

činí ve smyslu výměru ministerstva vnitřního obchodu ze dne 21. prosince 1951 č. j. 24158-5-51 8. skup. 8,6% z maloobchodní ceny.

Velkoobchodní cenu stanovilo ministerstvo potravinářského průmyslu svým výměrem ze dne 24. května 1952, č. j. 433.1/221/52-112.

Výměr nabývá účinnosti dnem 26. května 1952. 601

Dámské ponožky Květuše — maloobchodní ceny.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 8. května 1952, č. j. 5264/159-5-1952, podle vládního usnesení z 18. března 1952 o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen, tyto maloobchodní ceny dámských ponožek „Květuše“:

		maloobchodní cena	
		volná	vázaná
25-72-00-43 Květuše	I. volba Kčs 50,—	20,—	
	II. volba Kčs 45,50	18,20	
	III. volba Kčs 26,—	—	
	VI. volba Kčs 10,—	—	

Tento výměr nabyl účinnosti dnem 15. května 1952. 594

Kancelářské lepidlo „Drago“ — maloobchodní cena.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 24. května 1952 č. j. 5295-5/176-1952 podle vládního usnesení ze dne 18. března 1952 o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen tyto maloobchodní ceny pro kancelářské lepidlo „Drago“:

1. v bakelitovém kelímku s gumovou roztěrkou a parafinovou vložkou, o váze obsahu lepidla cca 140 g Kčs 25,—.

2. v plechovce o váze obsahu lepidla (kancelářského klišu) cca 1000 g Kčs 35,—. 599

Maloobchodní cena pražené sojové krupice.

Ministerstvo vnitřního obchodu stanovilo výměrem ze dne 30. května 1952 č. j. 5299-5/179-1952 podle vládního usnesení ze dne 18. března 1952 o zásadách pro organizaci tvorby státních velkoobchodních a maloobchodních cen maloobchodní cenu sojové pražené krupice volně vážené Kčs 41,— za 1 kg.

Velkoobchodní cenu stanovilo ministerstvo potravinářského průmyslu výměrem ze dne 6. května 1952, č. j. 433.2/138/52-112. Všeobecnou daň stanoví ministerstvo financí zvláštním výměrem. 602